

- Artikel 1 og 2 i Europa-Kommissionens afgørelse af 8. februar 2017 (C(2017) 900 final) vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF (»den anfægtede afgørelse«) annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at sagsøgerne har overtrådt artikel 101 TEUF.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 2, for så vidt som den pålægger sagsøgerne en bøde på 8 158 000,00 EUR, og bøden nedsættes i overensstemmelse med sagsøgernes påstande i stævningen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende rejses en række processuelle klagepunkter, herunder vedrørende begrundelsespligten med hensyn til fastlæggelsen af bødens størrelse og særligt behovet for en justering i henhold til punkt 37 i bøderetningslinjerne ⁽¹⁾ og procentsatsen af den forhøjelse, der blev foretaget. Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte deres ret til forsvar, deres ret til at blive hørt samt princippet om god forvaltningsskik ved ikke at tilkendegive sin hensigt om at foretage en forhøjelse i henhold til bøderetningslinjernes punkt 37 i klagepunktsmeddelelsen eller i en supplerende klagepunktsmeddelelse. De har også gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten, retssikkerhedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen forhøjede sagsøgernes bøde med 10 % i henhold til bøderetningslinjernes punkt 37 og foretog denne ensartede forhøjelse i forhold til alle de virksomheder, der havde deltaget i den påståede overtrædelse, uden at tage hensyn til, at sagsøgernes individuelle deltagelse adskilte sig markant fra de øvrige involverede virksomheders deltagelse.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er fejlagtig, idet den ikke i retligt tilstrækkelig grad har godtgjort, at sagsøgerne har overtrådt artikel 101 TEUF. Sagsøgerne har både gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fejlagtig bedømmelse af beviserne, og at beviserne ikke støttede konklusionen i den anfægtede afgørelse om, at sagsøgerne deltog i den overtrædelse, der blev fastslået i den anfægtede afgørelses artikel 1.
3. Med det tredje anbringende gøres subsidiært gældende, at såfremt Retten fastslår, at sagsøgerne tog del i en aftale eller praksis i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF, foreligger der en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 ⁽²⁾ og bøderetningslinjerne som følge af en fejlagtig bedømmelse af grovheden og varigheden af overtrædelsen samt de formildende omstændigheder og en tilsidesættelse af princippet om ikke-diskriminering ved beregningen af bødens grundbeløb.
4. Med det fjerde anbringende gøres mere subsidiært gældende, at såfremt Retten ikke annullerer den anfægtede afgørelse i henhold til det første anbringendes processuelle klagepunkter, skal disse processuelle fejl i det mindste medføre en annullation af forhøjelsen af den bøde, der blev pålagt i henhold til bøderetningslinjernes punkt 37.

⁽¹⁾ Retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003 (EUT 2006, C 210, s. 2)

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Sag anlagt den 5. maj 2017 — ExpressVPN mod EUIPO (EXPRESSVPN)

(Sag T-265/17)

(2017/C 202/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Forenede Kongerige) (ved Barrister A. Muir Wood)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »EXPRESSVPN« — registreringsansøgning nr. 1 265 562

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1352/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at varemærket fremmes til registrering, idet det hverken er beskrivende eller mangler fornødent særpræg, og på grundlag af det bevis for fornødent særpræg opnået gennem brug, der er blevet fremlagt for undersøgeren og Femte Appelkammer.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger forbundet med denne sags behandling.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), samt artikel 7, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 9. maj 2017 — Kwida Holding mod EUIPO — Dermapharm (UROAKUT)

(Sag T-266/17)

(2017/C 202/43)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Kwida Holding GmbH (Wien, Østrig) (ved advokaterne L. Wiltschek, D. Plasser og K. Majchrzak)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dermapharm GmbH (Wien, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Kwida Holding GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »UROAKUT« — registreringsansøgning nr. 1 3 854 146

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1221/2016-4)

Påstande

- Sagsøgeren gives medhold og den anfægtede afgørelse omgøres således, at der meddeles afslag på indsigelsen mod EU-varemærkeansøgning nr. 1 3 854 146 UROAKUT, subsidiært, den anfægtede afgørelse annulleres og sagen hjemvises til appelkammeret ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for appelkammeret.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved indsigelsesafdelingen.